

Karanlık Bir Gün

Senaryo : Dersu Yavuz ALTUN

1. MAHALLE/EV DEDE TORUN

DIŞ/ALACAKARANLIK

Müzik yükselir... Kentin kıyısında, uzak tepeleri gören bir gecekondu mahallesi, gün yavaş yavaş ağarırken kamera bir gecekonduya doğru yaklaşır. Konuşmalar görüntü üstüne düşer...

DEDE

Susma anlat.

TORUN

Tepedeki çınar ağacının ucu aydınlanmaya başladı, rüzgarda sallanan yapraklar, bir ışıldayıp bir kararıyorlar.

2. TEPE/ÇINAR AĞACI DEDE

Tepedeki çınar ağacı görülür. Ses görüntü üstüne düşer

DEDE

Güneş diliyle dokundu işte, ürpertiden titriyorlar belki de... Neye benziyorlar?

3. BENZETMELER TORUN

DIŞ/GÜN

Torunun benzetmeleri, onun gözünden görüntüye gelir. Ses görüntü üstüne düşer...

TORUN

Balık pulları gibi, ya da suya düşmüş ayna gibi, ya da parkın havuzuna atılmış bozuk paralar gibi, ya da gazoz kapakları gibi

4. GECEKONDU DEDE, TORUN

DIŞ/ALACAKARANLIK

Gecekonduunun penceresinden uzaklara bakan dede ve torunun belli belirsiz silüetleri görülür.

DEDE

Anladım, anladım.... Şimdi nerede güneş? Çınarların gövdesine ulaştı mı?

TORUN

Gövdeyi geçti, yeri ve karşı tepeleri de aydınlatıyor şimdi...

DEDE

Birazdan hep birlikte ötmeye başlayacaktır kuşlar...

5. EV DEDE, TORUN

İÇ/ALACAKARANLIK

Kamera açık kapıdan evin içine girmiştir, yabancı bir konuk gibi dolaşır. Konuşmalar görüntü üstüne düşer. Yoksul, yıkık, dökük, ama her şeye rağmen hissedilir bir düzenliliğin izleri görülür evde. Ocağın üstünde bir demlik fokurdamaktadır. Kapının arkasında bir simit tablası üzerine yerleştirilmiş kısımet kutusu durmaktadır. Tavşanın ne işi yaradığı da anlaşılır böylece... Duvara asılı bir aile fotoğrafı görüntüye girer, kamera yavaşça yaklaşır, Torun dedenin kucağındadır, henüz iki yaşındadır. Anne ve baba birbirlerine sarılmıştır. Kucaklarında birlikte tuttıkları dört yaşında bir kız çocuğu vardır. Hepsinin yüzünde sonradan olacakları sezmiş gibi, ölümcül bir hüznün vardır, çocukların bile...

TORUN

Daha değil dede, önce kızılığın gitmesi gerekiyor... Ateş varken kuşlar ötmez derdin ya!

DEDE

Doğru, unuttum. Önce kızılık kaybolacak, sonra... Sonra neler olacak? Şimdi ne oluyor, renklerden söz et bana...

TORUN

Güneş vuran yerlerin renkleri var. gerisi gri ve karanlık.

DEDE

Ne görüyorsun, anlat hepsini, hızlıca anlat renkleri...

TORUN

Çınar ağacının yemyeşil yaprakları var.

DEDE

Zümrüt yeşili mi?

TORUN

Zümrüt görmedim ki ben!

DEDE

Tamam susma anlat...

Dede ve Torunu arkadan, pencere önünde dışarı bakarken görürüz. Hava aydınlanmaya başlamıştır.

TORUN

Ağacın gövdesi kahverengi, dibindeki otlar da yeşil.

DEDE

Ağacın yapraklarından farklı bir yeşil?

TORUN

Evet.

DEDE

Otlar daha açık yeşil, tıpkı şey gibi, nasıl derler, şey olur ya...

TORUN

Daha geçen hafta söylemiştim dede, çimen gibi...

Kuş cıvıltıları duyulmaya başlar.

DEDE

Hah çimen gibi yeşil.... Kızılık kaybolmaya başlıyor galiba. Kuş sesleri yükseliyor.

Pencere önündeki Dede ve Torunun yüzleri görüntüye girer. Dedenin kör olduğunu anlarız, Torunun sol kolu yoktur, başı öne düşmüş, gözleri kapalı, yarı uykulu haldedir, söylediği her şeyi ezberden, yılların verdiği alışkanlıkla söylemektedir... Dede de dudaklarını oynatarak eşlik eder bu konuşmaya...

TORUN

Şimdi çatılar aydınlandı, kiremitlerin tozlu kırmızıları ortaya çıkmaya başladı, hava yukardan başlayarak mavileşiyor. Bahçedeki kavaklarda renklenmeye başladı, onların yaprakları da yeşil ama gövdeleri beyaz.

Dede kalkıp çaydanlığın kapağını açar, koklar. Hareketlerinde binlerce kez yapılmış işlerin tekdüzeliği vardır. Her şeyin yerli yerinde olmasının nedeni de anlaşılır böylece. Bir yandan da büyük bir dikkatle dinler torunu...

Bu yeşil önceliklere hiç benzemiyor, ne ardıcın yeşili, ne de çimen yeşili, sanki beyaza bulanmış bir yeşil.

Birdenbire çalmaya başlayan çalar saat ikisini de irkiltir. Dede söylenerek saati susturur. Torun yüzünü yıkar. Birlikte sofrayı hazırlarlar.

DEDE

Kurma diyorum Őu mereti, sabahın krnde kalktığımı bilmiyor musun? Bütün düğmelerine bastım, inŐallah bozulmuŐtur...

TORUN

Gece yıldızları anlattırđını ne çabuk unuttun dede. Herkesin ıŐıđı sönmüŐtü yattığımızda. Kalkamayacağız diye dm kopuyor zaten. Patron bir daha geç kalırsan hiç gözüme görünme dedi.

DEDE

İŞten atılırsan benim gözüme de görünme...

Bir an söylediğini farkına varır. İki de güler. Torun birden ciddileŐir.

TORUN

Dede, Őaka mı yaptın?

DEDE

Ne zaman? Şimdi mi?

TORUN

Hayır dn, kıyamet gününü anlatırken.

DEDE

Kıyametin Őakası olur mu lan? Tövbe estağfurullah.

TORUN

Sabaha kadar kıyamet kabusu gördüm. Her anlattığın gibi tersine döndü, birdenbire gündüz geceye döndü, dn bu gün oldu, arabalar ve insanlar geri geri gitmeye başladı, sular çeŐmenin içine akıyordu, elimden fırlayan gazeteler havaya doğru uçtular.

Dede ayı getirir. Torun doldurur çayları, yoksul bir kahvaltı masası hazırdır. Yemeye baŐlarlar...

DEDE

Bismillahirrahmanirahim deyip, kelimeyi Őahadet getirseydin hemen

TORUN

Korkudan dilim tutuldu. Hiçbir Şey diyemedim. Yalnızca ağladım.

DEDE

Güpegündüz kararacak hava, kimse bir şey göremez olacak, dün bu gün olacak, o vakit anlayacak insanoğlu bu dünyanın fani olduğunu ama, bir çoğu için kiş işten geçmiş olacak.

Konuşmadan yerler bir süre, torun tavşanı kafesinden çıkarır, kısmet arabasının içine koyar. Yeşillikleri yerleştirir. Kısmet kağıtlarını sayar, eksik olup olmadığını kontrol eder.

TORUN

Yazılacak kısmet var mı dede?

DEDE

Yok, dün yazdıklarının bile duruyor, bu günlerde kimse yarınını merak etmez oldu, varsa yoksa şimdi... senin kazandığın üç beş kuruş da olmasa...

TORUN

Gidiyorum ben....

DEDE

Camgözü yerine koydun mu?

TORUN

Yerinde dede, lahana yapraklarını da koydum...

Torun çıkar. Dede arkasından bağırır.

DEDE

Hadi yolun açık olsun, Allah kolaylık versin, bir yerlere takılıp kalma sakın. Gazeteler biter bitmez eve dön...

GEÇİŞ MÜZİĞİ YÜKSELİR

6. SOKAKLAR, CADDELER TORUN, DEDE, FİGÜRASYON DIŞ / GÜN

GEÇİŞ MÜZİĞİ SAHNE BOYUNCA FONDA AKAR

A.

Torun kendisi gibi bir sürü çocuğun kuyrukta beklediği gazete bayii önündedir. Sıra kendine gelmiştir, gazeteleri alır ve fırlar.

B.

Dede büyük caddenin ortasında, bir elinde kısmet kutusu ve sehpa diğer elinde beyaz bastonuyla ilerlemeye çalışmaktadır.

C. Torun kalabalığın içinde, çeşitli dükkanlara girerek gazeteleri dağıtır.

D.

Dede karşıdan karşıya geçmeye çalışır. Birileri koluna girip yardım eder.

E.

Torun son gazeteyi de verdikten sonra, iyice yorulmuştur. Bir simit alıp yemeye başlar, caddeye bakan banklardan birine oturur. Gelip geçenleri seyreder.

7. PARK DEDE, BOYACI, FİGÜRASYON DIŞ / GÜN

Dede bir parkta tezgahın kurmuş, bankta oturmaktadır. Yanında ayakkabı boyacısı vardır. Bir yandan, kısmet çekecek müşterileri beklemekte, bir yandan boyacıya bir şeyler yazdırmaktadır. Annelerinin yanında parka gelen bir iki çocuk merakla tavşanı inceler...

BOYACI

Yahu ihtiyar bırak bu numaraları artık. Eşek kadar oldu senin torun, maşallah cin gibi, hala bu yalanlara inanıyor mu sanıyorsun?

DEDE

Uzatma lafı da, yazacaksan yaz, yazmayacaksan başka birini bulurum ben. Nerede kalmıştık?

BOYACI

“İşler yoluna giriyordu”, (ALAYLI, KENDİ KENDİNE) beş yıldır bir türlü giremedi şu işler yoluna...

DEDE

Yaz, “İşler yoluna giriyor, bir az daha büyük bir eve taşınıyoruz yakında, o zaman seni de, oğlanı da yanımıza aldıracağız. Biz de sizi çok özledik. Babacığım ellerinden hürmetle öperim, baki selamlar... Torunu benim için gözlerinden doya doya öp.” Yazdın mı?

BOYACI

Yazdım.

DEDE

Gözlerinden doya doya öp. Onu da yazdın mı?

BOYACI

Yazdım be ihtiyar, (KENDİ KENDİNE) sanki mecburum. Yazdık işte.

DEDE

Şu zarfın içine güzelce yerleştir.

BOYACI

Baş üstüne. (ZARFA KOYAR ÜSTÜNÜ YAZAR). İşte sana Hannofer'den gelen bir mektup. Mutlu musun şimdi?

DEDE

Tamam, kimseye söz etme. Torunun kulağına gitmesin.

GEÇİŞ MÜZİĞİ YÜKSELİR...

8. EV DEDE, TORUN İÇ / GÜN

Torun bulaşıkları yıkamaktadır, dede girer. Tavşanı kafesine yerleştirir. Masanın başına gelip oturur. Torun hemen çay doldurur ve getirir, birlikte içerler.

DEDE

Bak babandan mektup geldi

Geçiş müziği fonda akar...

Torunun gözleri duvarda bir noktaya takılır. Kamera onun gözünden yavaş yavaş yaklaşır. Sararmış bir gazete küpürüdür baktığı, kamera yaklaştıkça belli belirsiz anlaşılır yazılar. Takla atmış bir arabanın fotoğrafı vardır üste. Altta koyu siyah yazılarla, "Trafik canavarı bir aileyi daha parçaladı... Geride; kazada gözlerini kaybeden yaşlı bir adamla, hir bir şeyden haberi olmayan ve bundan sonraki yaşamını tek kolla geçirmek zorunda kalan, iki yaşında bir torun kaldı" yazısı okunur.

DEDE

Eeeeeeee, açmayacak mısınız?

Torun dalmıştır, sessizce ağlamaya başlar.

DEDE

Haydi aç şunu da oku, neler yazmış çok merak ediyorum.

Gözlerini duvardan ayırmadan zarfı açar, mektuba hiç bakmaz...

DEDE

Eeeee, dilini mi yuttun?

TORUN

İşler yoluna girer girmez bizi yanlarına aldıracaklarmış.

DEDE

Büyük bir evden söz etmiyor mu?

TORUN

Evet, bizim için.... Senin ellerinden, benimde gözlerimden öpüyormuş.

Mektup yakından görüntüye girer, gelişigüzel karalanmış, anlamsız şekillerle doldurulmuş bir sayfa vardır elinde torunun...

DEDE

Baban için ben öpecektim gözlerinden, iyi oku.

TORUN

Doğru, sen öpecektin...

DEDE

Gel o zaman, hemen öpeyim.

Torun göz yaşlarını siler. Dede gözlerinden öper. Ağladığını anlar...

DEDE

Ağlamışsın sen...

Torun koşarak odadan çıkar. Dede peşinden gider.

DEDE

Bunda ağlanacak bir şey yok oğlum az kaldı diyorlar, biraz daha sabredeceğiz demek ki.

Torun odadaki somyanın üstüne yüzüstü yatmıştır. Dede üstünü örter.

DEDE

Yoruluyorsun tabii, yat bir güzel dinlen. Ben pazara gideceğim. Uyandığında sana çok güzel bir karnıyarık yapacağım, haberin olsun.

Dede çıkar. Kamera torunun yüzüne yaklaşırken kabus sahnesi girer.

Fonda atmosferi destekleyen bir müzik vardır

9. SOKAKLAR TORUN, FİGÜRASYON DIŞ/ GÜN-GECE

Müzik akar...

KABUS;

Torun şaşkınlıkla gök yüzünü seyretmektedir. Birden bire hava kararır. Arabalar, insanlar geri geri gitmeye başlar. Takvim yapraklarını koparır, bütün yaprakların üstünde “dün” yazmaktadır. Saatler ters döner. Kendini boşluğa bırakır, gökyüzüne doğru uçmaktadır, her taraf zifiri karanlığa boğulur. Torun çaresizlik içinde ağlamaktadır. Bağırır, çığlık atar, ama sesini duyuramaz. Bütün gözler kör, bütün kulaklar sağır olmuştur.

10. EV TORUN İÇ/GÜN

Müzik birden bire kesilir.

Çalar saatin sesiyle uyanır, kan ter içinde kalmıştır.

TORUN (BAĞIRIR)

Dedeeeee! (Dedeeeee!

Evin içini arar, şoku atlatmak için yüzünü yıkar, dışarı bakar, rahatlar....

TORUN

Sabah! Dedem gitmiş, beni uyandırmadan gitmiş. Kovuldum, bu sefer kesin kovacak beni patron.

Evin içinde arar Dedeyi, bulamayınca hızlıca giyinir ve koşarak çıkar evden...

GEÇİŞ MÜZİĞİ YÜKSELİR

11. GAZETE BAYİ ÖNÜ TORUN-PATRON DIŞ / GÜN

Torun nefes nefese gelir bayii önüne, sıra olmadığını görünce iyice tedirginliği artar. Patron çocuğu görünce şaşırır.

PATRON

Hayırdır koçum...

TORUN

Saati yanlış kurmuş dedem, kusura bakma abi, bir daha olmaz.

PATRON

Yoksa sen yeni mi geliyorsun lan?

TORUN

Vallaha billaha bir daha olmaz abi.

PATRON

Ulan deli edeceksiniz beni be. Hemen al şunları, fişek gibi dağıt hepsini. Soranlara, araba çarptı falan de. Bunları dağıt sonra gel buraya, görüşeceğiz seninle...

Torun gazeteleri aldığı gibi fırlar...

GEÇİŞ MÜZİĞİ

12. CADDE TORUN, FİGÜRASYON DIŞ/AKŞAM

FİLM SONUNA KADAR. GEÇİŞ MÜZİĞİ VE KABUS SAHNESİNİN MÜZİĞİ BİRİBİRİNİN İÇİNDE ERİR...,

Torun bir yanda koşuşturmakta, bir yandan da kararan havaya bakmaktadır. İnsanlarda onun bu şaşkınlığına anlam veremezler...

13. EV DEDE

İÇ/AKŞAM

Dede Pazar çantalarıyla eve girer. Ayakkabılarını çıkarırken torununun ayakkabılarının yerinde olmadığını fark eder. hızlıca odaya girer. Somyayı yoklar. Olup bitene anlam veremez...

DEDE

Bu saatte ne işi var dışarıda bunun. Karnıyarık yapacağım demiştim.

14. LOKANTA TORUN, LOKANTA SAHİBİ, FİGÜRASYON DIŞ / AKŞAM

Torun nefes nefese içeri dalar. Gözü dışarıdadır. Lokanta sahibinin gazete okuduğunu görür. Şaşırır. Koltuğunun altındaki gazetelere bakar. Şaşkınlığı iyece artar. Lokantadaki insanlarda ona garip garip bakmaya başlar.

TORUN

Elindeki dünün gazetesi...! bendekiler de dünün, hava güpegündüz kararmaya başladı, gazeteler dünün...?!

Elindeki gazeteleri fırlatıp dışarı kaçar. Lokantadakiler şaşkındırlar.

15. CADDE TORUN, FİGÜRASYON DIŞ / AKŞAM

Kalabalığın içinde delirmiş gibi dolaşır. İnsanlar bakışlarından ürker.

TORUN (KAFA SESİ)

Neden farkında değiller. Her şey tersine dönüyor, gündüz gece oldu. Gazeteler dünün, dün bu gün oldu, birazdan hepsi geri geri yürüyecek. Aptal hepsi, dedemin dediği gibi, az sonra her şeyi anlayacaklar ama işten geçmiş olacak... iş işten geçmiş olacak... Ben de babamın anamın yanına gideceğim, ama bu insanlar, niye bu kadar aptallar?! Az sonra adımlarınız sizi geri geri götürünce anlayacaksınız her şeyi, ama iş işten geçmiş olacak. Büsbütün karanlığa gömülünce, anlayacaksınız

güneşin değerini, hiç ışık olmayınca, bakalım yolunuzu bulabilecek misiniz? Üstelik geri geri nereye kadar gidebilirsiniz? Arabalar uçaklar, gemiler hep geri geri gidecek. Hiçbir yere ulaşamayacaksınız, ama ben yolumu biliyorum, anamın babamın yanına gidiyorum.

16. MEYDAN DEDE, TORUN DIŞ / GECE

Büyük bir meydan... Kalabalık... İnsanlar bir yerlere geç kalmış gibi koşuşturuyor... Kimsenin birbirinin yüzüne bakacak zamanı yok... Meydanın bir köşesinde delirmiş gibi sağa sola koşturan torun ve O'nu seyreden bir gurup insan var. bir başka tarafta ise beyaz bastonuyla torununu arayan dede ve onun bağırlarını anlamayan çalışan bir öbek insan toplanmış. Kamera yavaş yavaş ulaklaşırken müzik yükselir...